

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/163/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206510
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8217206510.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: R. B., N.. XX.XX.XXXX, Q. X. XXXX/X, XXX XX A., o zaplatenie 367,90 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 339,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 339,20 Eur od 21.8.2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.11.2017 sa obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 367,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.1.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému poskytol zmluvou č. XXXXXXXX pôžičku v sume 339,20 Eur, na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (hudobné nástroje Reprodukory). Kúpna cena tovaru bola 424,- Eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 84,80 Eur a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom Zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu žalovaného. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej žalovanému žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa Žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 12 mesačných splátkach v sume 32,15 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 385,80 Eur. Žalovaný dosiaľ neuhradil žiadnu splátku. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.11.2014 listom - predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok a Žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.1.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 25.1.2015 - „Oznámenie

o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo veriteľa - Žalobcu, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru upravuje bod. 9.2 Zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s ktorými sa Žalovaný oboznámil pred podpisom zmluvy. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 367,90 Eur. pričom žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľadě splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 61,23 Eur, si neuplatnil.

3. V podaní doručenom 17.8.2018 žalobca v podstatnom navyše uviedol, že právny predchodca žalobcu postupoval pri uzatváraní úverovej zmluvy č. XXXXXXXXX s odbornou starostlivosťou v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a zisťoval finančné pomery žalovaného, čoho dôkazom sú aj informácie o zamestnávateľovi a čistom mesačnom príjme žalovaného. Predmetné informácie sú uvedené v úverovej zmluve v časti „Zamestnávateľ“. Predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zároveň odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk 16.11.2018 písomne nevyjadril.

5. Dňa 3.4.2018 bol súdu doručený návrh na zmenu subjektu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 Civilného sporového poriadku v súvislosti s ktorým žalobca doložil žiadosť o postúpenie a prevod pohľadávok odvolávajúcu sa na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú 30.11.2017, prílohu č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok identifikujúcu postupovanú pohľadávku voči žalovanému, oznámenie o postúpení pohľadávky z 23.2.2018 a kópiu podacieho hárku o zasielaní tohto oznámenia žalovanému. Okresný súd uznesením č. k. 7Csp/163/2017-54 z 16.4.2018 návrhu na zmenu na strane žalobcu vyhovel dospejúc k záveru, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30.5.2018.

6. S poukazom na § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadovať ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur konajúci súd spor prerokoval bez nariadenia pojednávania, keďže žalovaná pohľadávka uvedenú sumu nepresahovala a zabezpečené listinné dôkazy súd vzhliadol za postačujúce pre svoje rozhodnutie.

7. Súd preskúmal žalobu a jej listinné prílohy, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

8. Z predloženej zmluvy o pôžičke XXXXXXXXXX zo dňa 27.8.2014 (čl.7-9 spisu) vzal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 339,20 Eur. Na základe zmluvy o pôžičke sa dlžník zaviazal uhrádzať pôžičku v 12 mesačných splátkach á 32,15 Eur, pri výške RPMN 27,40 %, ročnej úrokovej sadzbe 27,40 %, priemernej RPMN 44,26 %, prvá splátka splatná 20.9.2014 a ďalšie splátky vždy 20.dňa v mesiaci, pričom súčasne bolo dohodnuté, že zmluva trvá do splatenia všetkých záväzkov klienta. V zmluve v osobitnej časti je konkretizovaný aj sprostredkovateľ - J. T. - Z., S. XX, A., pričom z bodu 2 ostatných zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy a sú podpísané oboma jej účastníkmi vyplýva, že sprostredkovateľ je zároveň predávajúcim. Zo zmluvy zároveň vyplýva, že žalovaný si 28.8.2014 prevzal tovar na zakúpenie ktorého mu bola pôžička poskytnutá. V časti údajov týkajúcich sa pomerov žalovaného je uvedený jeho čistý mesačný príjem v sume 356,- Eur, s identifikačnými údajmi o zamestnávateľovi. Zo zmluvy nevyplýva, že by žalovaný k žiadosti o pôžičku predkladal akékoľvek doklady, ktorými by preukazoval svoj príjem, výdavky, či rodinný stav alebo iné okolnosti potrebné pre skúmanie jeho spôsobilosti splácať poskytnutý úver.

9. V zmysle predloženej Zmluvy, bod 7 zmluvných podmienok obsahuje údaje o RPMN, konkrétne vzorec pre jeho výpočet a vysvetlenie spôsobu výpočtu, z ktorého je zrejmé, že pri výpočte sa vychádza z výšky pôžičky, počtu splátok, výšky splátky a intervalu vyjadreného v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania. Podľa bodov 6.1 až 6.3 Zmluvných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch uvedených v zmluve. Podľa bodu 8.1 Zmluvných podmienok, zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta vo vzťahu k Spoločnosti podľa Zmluvy. V zmysle bodu 9.2 Zmluvných podmienok Spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti

Pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa bodu 11.1 Zmluvných podmienok doručovanie písomností medzi Spoločnosťou a Klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nielen poštou, elektronickou formou alebo faxom. Podľa bodu 11.2 Zmluvných podmienok spoločnosť doručuje písomnosti na adresu Klienta uvedenú v Zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú Klientom Spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu Spoločnosťou. Oznámenia zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušnú zásielku obdrží. Podľa bodu 11.3 Zmluvných podmienok písomnosť doručovaná osobne sa považuje za doručenú dňom, v ktorom Klient alebo Povinný podľa údajov Spoločnosti písomnosť osobne prevzal.

10. Z predžalobnej upomienky, ktorú právny predchodca žalobcu doručil súdu ako prílohu k podanej žalobe vyplýva, že dňa 26.11.2014 vyzval veriteľ dlžníka, aby okamžite uhradil omeškané splátky v sume 102,89 Eur (čl. 9 spisu). Predložený dôkaz taktiež preukazuje doručovanie tejto upomienky žalovanému doporučenou zásielkou na adresu uvedenú v zmluve. Podľa oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 25.1.2015 právny predchodca pôvodného žalobcu považoval pohľadávku z úveru za úplne splatnú uvedeným dňom. V zmysle nerozporovaných tvrdení uvádzaných v žalobe ďalej vyplýva, že žalovaný na úhradu poskytnutého úveru nezaplatil okrem akontácie žiadnu finančnú čiastku.

11. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým

nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

15. Podľa § 9 ods. 1. zákon o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie v listinnej podobe, alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí okrem iného obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

26. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného po 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. V danom prípade súd právny vzťah medzi žalobcom, ktorý v dôsledku postúpenia pohľadávky v zmluvnom vzťahu nastúpil na miesto právneho predchodcu žalobcu a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže právny predchodca žalobcu vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť. Na uvedený zmluvný vzťah bolo potrebné aplikovať ako ustanovenia Občianskeho zákonníka, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch, pričom zo strany súdu bolo potrebné posúdiť, či zmluva obsahuje zákonom vyžadované náležitosti. V zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je okrem písomnej formy zmluvy

potrebné, aby obsahovala ostatné obligatórne náležitosti, ktoré sú v uvedenom ustanovení uvedené. Absencia písomnej formy zmluvy ako aj niektorej z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 zmluvy o spotrebiteľských úveroch má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie istiny úveru a úrokov, musí okrem iného preukázať, že zmluva má všetky náležitosti, aby sa úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov.

30. Podľa názoru súdu v danej veci v uzatvorenej zmluve absentuje jasný a zrozumiteľný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže v zmluve je uvedený iba údaj 08/2015 bez uvedenia konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej). Z uvedeného dôvodu je poskytnutý spotrebiteľský úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Rovnaký záver tiež vyplýva aj zo zjavného porušenia povinnosti žalobcu danej mu § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch pred uzavretím zmluvy posudzovať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zo žalobcom predložených dôkazov a hlavne samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobca pri poskytovaní úveru nemal preukázanú existenciu pracovného pomeru žalovaného relevantným dokladom, ani jeho skutočné príjmy a rodinné pomery, keďže zo zmluvy nesporne vyplýva, že žalovaný žiadne doklady o preukázaní výšky svojho príjmu ako aj o svojich výdavkoch a rodinných pomeroch nepredkladal a k týmto skutočnostiam ani nič neuvádzal a nepreukazoval. Žalobca tiež netvrdil a ani nepreukazoval, že by využil zákonom predpokladanú možnosť žiadať dlžníka ako spotrebiteľa o poskytnutie úplných, presných a pravdivých údajov potrebných na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca v konaní tiež netvrdil a ani nepreukázal, že by akýmkoľvek spôsobom skúmal výšku výdavkov žalovaného a osôb s ktorými žil v spoločnej domácnosti a vplyv týchto výdavkov na posúdenie jeho spôsobilosti splácať daný úver. V tomto smere je poukaz žalobcu v jeho odpovedi na výzvu súdu o príjme žalovaného nedostatočná, keďže takýto údaj uvedený v zmluve nebol ničím preukázaný a zo zmluvy nevyplýva ani zdroj, z ktorého informácia pochádza.

32. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobou chorobou a pod. Z uvedeného je zjavné, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu

spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

33. Dôsledkom vyššie uvedeného je tak záver súdu, že v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca pred poskytnutím úveru ako veriteľ neposúdil so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou bonitu klienta prostredníctvom preukázania jeho príjmov, výdavkov a rodinného stavu, teda pri uzatvorení zmluvy konal bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za hrubé porušenie povinnosti zisťovania bonity klienta s odbornou starostlivosťou vedúce súd k záveru, že poskytnutý úver je aj z tohto dôvodu bez úrokov a poplatkov. Opísané zistenia súčasne vedú súd k záveru, že žalobca nebol oprávnený úver predčasne (jednorázovo) zosplatiť, pretože pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalovaným nežiadal dlžníka o preukázanie v tomto smere rozhodujúcich skutočností.

34. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca má právo len na vrátenie reálne poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobcovi tak bolo možné priznať iba právo na zaplatenie ním poskytnutej sumy 339,20 Eur zníženej o žalovaným vykonané úhrady v sume 0,- Eur, teda v konečnej sume 339,20 Eur a to odo dňa nasledujúceho po dni, kedy nastala úplná splatnosť poskytnutej pôžičky. Vychádzajúc z uvedeného potom súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

35. Predčasné zosplatenie úveru zo strany pôvodného žalobcu súd považoval za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a to konkrétne s poukazom na § 11 ods. 2 vetu prvú zákona č. 129/2010 Z.z. Konečná splatnosť úveru tak nastala až 20.8.2015, teda potom, ako nastala splatnosť poslednej dohodnutej splátky. Súd preto priznal úroky z omeškania až od 21.8.2015 a keďže žalobca ich žiadal priznať už od 20.1.2015, žaloba bola zamietnutá v časti požadovaných úrokov z omeškania od spomínaného dátumu do 20.8.2015. Vzhľadom na to, že ku dňu 21.8.2015 bola v zmysle úpravy vyplývajúcej z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 citovaného nariadenia vlády maximálna výška úrokov z omeškania 5,05 % ročne, úroky z omeškania boli priznané podľa žalobcom požadovanej sadzby.

36. K žalobou uplatnenému nároku súd pre úplnosť poznamenáva, že dôvodom na zamietnutie časti žaloby pokiaľ ide o žalobcom požadovaný úrok je navyše i neplatnosť, ktorá je daná v týchto častiach zmluvy ich zrejším rozporom s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy) s poukazom na ich výšku uvedenú v Zmluve (úrok vo výške 27,40 % ročne), ktorá odôvodňuje záver, že výška tejto odplaty za poskytnuté finančné prostriedky neprimerane prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v rozhodnom období známu súdu z jeho činnosti, osobitne uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (v mesiaci august 2014 bola priemerná úroková sadzba za obdobné úvery vo výške 10,72 % ročne - bližšie <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>). I keby v čase uzavretia Zmluvy ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (ako je citované vyššie) platné a účinné nebolo (čo však bolo) ani to by

žalobcu nijako neoprávňovalo na to, aby za poskytnutie predmetného spotrebiteľského úveru požadoval od spotrebiteľa taký vysoký zmluvný úrok. Takýto postup žalobcu v tomto prípade súd hodnotí ako v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto zmluva je v časti úroku neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aj z toho dôvodu bolo potrebné žalovaný nárok v prevyšujúcej časti zamietnuť.

37. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca aj žalovaný boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní. Za procesný úspech žalobcu súd považoval sumu 339,20 Eur s príslušenstvom, čo zodpovedá 92 % a žalovaný pokiaľ ide o sumu 28,70 Eur s príslušenstvom, čo zodpovedá rozsahu 8 %. Preto bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu, t.j. 84 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.